

Sygn. akt I C upr 1272/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękaraska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 marca 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa Bank (...) Spółki Akcyjnej z/s w W.

przeciwko I. D.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej I. D. na rzecz strony powodowej Bank (...) Spółki Akcyjnej z/s w W. kwotę 2.978,33 zł (dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt osiem złotych trzydzieści trzy grosze);

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 44,15 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C upr. (...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła w dniu 03.03.2017 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko I. D. o zasądzenie od pozwanej na rzecz strony powodowej kwoty 2.978,33 zł wraz z kosztami procesu.

W dniu 01.06.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 389649/17 nakaz zapłaty uwzględniający żądanie pozwu.

Dnia 05.07.2017 r. pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego wraz z kosztami pełnomocnictwa. Uzasadniając sprzeciw pozwana podniosła zarzut bezzasadności sporu ze względu na spłatę kwoty roszczenia przed wniesieniem pozwu. Według zaświadczenia o dokonanych wpłatach na rzecz wierzyciela została spłacona należność główna wraz z odsetkami łącznie w wysokości 26.077,20 zł.. Pozwana nie posiada już zadłużenia o którego spłatę wnioskuje wierzyciel. Nadto pozwana podniosła, iż odsetki, o które wnioskuje wierzyciel zostały zakwestionowane Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu oraz postanowieniem komornika z dnia 16.02.2017 r.

Postanowieniem z dnia 21.07.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej.

W piśmie procesowym z dnia 24.11.2017 r. strona powodowa podtrzymała powództwo, nie zaprzeczając przy tym faktowi, iż pozwana dokonała spłaty zobowiązania objętej bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 15 kwietnia 2015 roku. Strona powodowa wskazała jednak, iż niniejszym postępowaniem dochodzi kwoty odsetek przeterminowanych, które nie zostały objęte klauzulą wykonalności. Strona powodowa podkreśliła, iż powaga rzeczy osądzonej jest atrybutem wyłącznie wyroków oraz postanowień rozstrzygających istotę sprawy w postępowaniu nieprocesowym. Odnosząc się do kwestii podniesionego zarzutu przedawnienia wskazała, iż roszczenie

o zaległe odsetki przedawnia się w momencie przedawnienia roszczenia głównego z uwagi na jego akcesoryjność. Powstanie roszczenia o zaległe odsetki uzależnione jest bowiem od powstania zaległości w spełnieniu świadczenia głównego. Strona pozwana podkreśliła, że wobec wypowiedzenia umowy ugody ze skutkiem na dzień 19 kwietnia 2015 roku, całe roszczenie powoda stało się w tym dniu wymagalne, również w zakresie rat, w których termin płatności jeszcze nie upłynął. Złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia. Fakt oddalenia wniosku powoda o nadanie klauzuli wykonalności jedynie w zakresie odsetek przeterminowanych nie miał zaś wpływu na fakt przerywania biegu przedawnienia do całości zobowiązania przysługującego powodowi, gdyż wniosek o nadanie klauzuli wykonalności został skutecznie złożony do tej konkretnej wierzytelności i ta czynność doprowadziła do przerywania biegu przedawnienia. Z ostrożności procesowej powód podał, iż dołączony do niniejszego pozwu wyciąg z ksiąg banku zawierał dokładne informacje dotyczące wysokości zadłużenia, a w szczególności wysokości naliczonych odsetek, stopy procentowej i sposobu ich naliczania. Zgodnie z postanowieniami umowy nr (...) z dnia 02.10.2007 r. zmienionej Anekssem z dnia 05.11.2007 r. do której została zawarta Umowa (...) nr (...) zostało wskazane, iż w sprawach nieuregulowanych umową mają zastosowanie postanowienia Cennika usług-karty kredytowe oraz Regulaminu kart kredytowanych wydawanych przez Bank (...) S.A. (...). Bank nalicza odsetki dla zadłużenia przeterminowanego według stopy procentowej zgodnie z Cennikiem usług, jednakże nie większej niż czterokrotność stopy lombardowej NBP. W dalszej części znajdował się rozdział dotyczący zasad naliczania odsetek, prowizji oraz opłat gdzie wskazano podstawę zmiany odsetek naliczanych na karcie oraz sposobie przekazywania aktualnego Cennika usług. Strona pozwana wskazała, iż pozwanej był znany fakt naliczania wysokości odsetek przeterminowanych oraz sposobu ich zmiany. Zakończenie naliczania odsetek nastąpiło w chwili wyegzekwowania kwoty należności głównej.

W piśmie procesowym z dnia 11.01.2018 r. pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Pozwana kwestionowała roszczenie strony powodowej, co do zasady i co do wysokości. Pozwana zwróciła uwagę na fakt, iż powód złożył trzy cenniki usług. Ostatni cennik miał obowiązywać od dnia 05.03.2015 r. do dnia 24.01.2017 r., jednakże w ocenie pozwanej nie został złożony następny cennik po cenniku obowiązującym od dnia 05.03.2015 r. Brak jest również dowodów, aby pozwana otrzymała te cenniki, a nadto na ww. cennikach brak jest podpisów pozwanej, zatem w przekonaniu pozwanej nie można uznać aby cenniki były dla niej wiążące. Stosownie do art. 384¹ k.c. wzorzec wydany w czasie trwania stosunku umownego o charakterze ciągłym wiąże drugą stronę, jeżeli zostały zachowane wymagania określone w art. 384 § 1 k.c., a strona nie wypowiedziała umowy w najbliższym terminie wypowiedzenia. W przekonaniu pozwanej nie wykazano, jak miały być naliczane odsetki za opóźnienie (odsetki od zadłużenia przeterminowanego). Pozwana podniosła, że w umowie nie ma wzmianki odnośnie stopy procentowej i nie wskazano, jak odsetki miały być obliczane, natomiast w § 2 ust. 5 ugody zostało ustalone, że wysokość odsetek od zadłużenia przeterminowanego będzie określona w cenniku usług. W związku z faktem, iż cenniki usług zawierające postanowienia umowne o wysokości stóp procentowych odsetek od zadłużenia przeterminowanego nie wiążą pozwanego nie ma możliwości ustalenia według jakiej stopy procentowej miałyby zostać naliczane odsetki. Pozwana podniosła również, że wypowiedzenie umowy ugody zostało podpisane przez osoby nieupoważnione do składania tego typu oświadczeń woli w imieniu powoda. Pozwana nie została również wezwana przez stronę powodową do zapłaty zaległych należności wynikających z umowy ugody pod rygorem wypowiedzenia umowy ugody. Strona powodowa nie przedłożyła także potwierdzenia odbioru przez pozwaną ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 16.12.2014 r. W konsekwencji powyższego nie doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy ugody. W ocenie pozwanej ugoda nadal obowiązuje, gdyż zgodnie z ugodą spłata zadłużenia miała nastąpić w 76 ratach płatnych do dnia 30.07.2019 r. Pozwana podniosła, że odsetki za opóźnienie mogły więc być naliczane przez stronę powodową wyłącznie od poszczególnych niespłaconych rat, od dnia następnego po dniu płatności raty do dnia spłaty. Kwota dochodzona przez stronę powodową nie odzwierciedla zatem rzeczywistego zadłużenia pozwanej, a roszczenie strony powodowej powinno podlegać oddaleniu jako nieudowodnione co do wysokości. Z ostrożności procesowej strona powodowa podniosła, iż roszczenie uległo przedawnieniu w całości. Uzasadniając powyższe strona powodowa wskazała, że roszczenie o odsetki z uwagi na akcesoryjność przedawnia się w momencie przedawnienia roszczenia głównego. Roszczenie z tytułu umowy o kartę kredytową podlega przedawnieniu 2 letniemu na mocy art. 6 ustawy z dnia 12.09.2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych. Wprawdzie ustawa utraciła moc z dniem 06.10.2013 r. na podstawie art. 38 ustawy z dnia 12.07.2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw,

jednakże na mocy art. 26 ust 1 ustawy do przedawnienia roszczeń z tytułu umów o elektronicznych instrumentach płatniczych powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy i nieprzedawnionych do tego czasu, stosuje się przepisy dotychczasowe. Roszczenie powoda wobec pozwanego było wymagalne już w momencie podpisania między stronami ugody w dniu 22.04.2013 r. Ugoda nie stworzyła nowego stosunku prawnego między stronami, nie stanowi także samoistnego źródła zobowiązania, w rozumieniu art. 917 k.c. Nie można uznać by pozwany zgodził się na spłatę w ratach zadłużenia, którego termin płatności jeszcze nie nastąpił. Ugoda nie mogła zmienić terminu wymagalności roszczenia wynikającego z umowy o kartę kredytową. Nadto pozwana podniosła, że wniosek o nadanie (...) został złożony ponad dwa lata po podpisaniu ugody, a więc w momencie, kiedy roszczenie o zapłatę należności głównej wynikające z umowy uległo przedawnieniu nie mógł spowodować przerwania biegu przedawnienia. Złożenie do Sądu wniosku (...) nie jest czynnością, która przerywa bieg przedawnienia. Skoro przedawniło się roszczenie o zapłatę należności głównej, to przedawniło się także roszczenie o zapłatę odsetek, którego powód dochodzi pozwem. Złożenie do Sądu wniosku (...) nie jest czynnością, która przerywa bieg przedawnienia.

Pismem procesowym z dnia 31.01.2018 r. strona powodowa, w odpowiedzi na zarzut pozwanej co do braku skutecznego rozwiązania umowy przedłożyła pełnomocnictwa wykazujące umocowanie osób podpisanych pod ugoda. Odnosząc się do zarzutu braku dowodu nadania ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 16.12.2014 r. i braku podstaw do naliczania odsetek przeterminowanych od niespłaconych rat ugody, strona powodowa wskazała, iż odpowiednie zastosowanie mają postanowienia cennika usług – karty kredytowe oraz regulamin kart kredytowych wydawanych przez Bank (...), zgodnie z postanowieniami § 2 ust. 5 wskazano, że w przypadku powstania zaległości z tytułu niespłaconych rat powodowi przysługują odsetki określone w cenniku usług. Zasady sposobu naliczania odsetek oraz zmian umowy regulowały zapisy regulaminu. Żaden z zapisów regulaminu nie zawierał klauzuli szczególnej zgodnie z którą dystrybucja aktualnego cennika, regulaminu, wezwania do zapłaty posiadacza karty miałyby się odbywać przesyłką rejestrową, od której należałoby liczyć skuteczność wejścia w życie nowych postanowień. Aktualny cennik był dostępny w placówkach banku, serwisie internetowym, za pośrednictwem (...). Strona powodowa nie była zobligowana do wysyłki wezwania do zapłaty przed wypowiedzeniem ugody. Ugoda nie stanowiła odnowienia w rozumieniu przepisów k.c. Na dzień podpisania ugody wierzytelność była w pełni wymagalna, a umowa karty rozwiązana. Tym samym, według strony powodowej, nie może mieć zastosowanie art. 14 ustawy z dnia 20.07.2001 r. o kredycie konsumenckim, gdyż zapis ten odnosi się do umów czynnych wynikających z czynności bankowych, a poprzez zawarcie ugody nie doszło do udzielenia zobowiązania wynikającego z czynności bankowych. Odnosnie zarzutu przedawnienia strona powodowa wskazała, iż ugoda nie zawierała cech nowacji, wierzytelność była wymagalna, jednakże pozwany błędnie uznał, że zawarcie ugody nie miało wpływu na przerwanie biegu przedawnienia art. 123 k.c. Ostatnia dobrowolna wpłata miała miejsce w dniu 30.09.2013 r. co wyraźnie świadczy, że nie upłynął termin 2 letni przedawnienia roszczenia.

W piśmie procesowym z dnia 05.03.2018 r. pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Uzasadniając powyższe pozwana podała, że powód w piśmie procesowym z dnia 31.01.2018 r. powołał się na treść Regulaminu kart kredytowych w brzmieniu obowiązującym na dzień złożenia oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy. Strona powodowa nie wskazała przy tym o jaką datę chodzi, treść regulaminu jest inna niż w piśmie procesowym z dnia 31.01.2018 r., albowiem pozwana otrzymała regulamin z 2007 r. Strona powodowa nie wykazała, aby cenniki złożone przez nią wiązały pozwaną. W umowie i w ugodzie nie zostało wskazane, jak miały być naliczane odsetki za opóźnienie. W przypadku zmiany cennika usług powstawał obowiązek przesłania pozwanej tekstu zmian. Według pozwanej, wobec niewykazania faktu przesłania pozwanej cenników, nie można uznać, aby cenniki wiązały pozwaną. W ocenie pozwanej w umowie i ugodzie nie zostało wskazane, jak miały być naliczane odsetki za opóźnienie (odsetki od zadłużenia przeterminowanego). W przekonaniu pozwanej strona powodowa nie udowodniła wysokości swojego roszczenia. Pozwana podniosła, iż strona powodowa była zobligowana do przesłania wezwania do zapłaty, a skoro nie złożyła potwierdzenia jego wysłania do pozwanej należy uznać, że nie doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy ugody. Dodatkowo wypowiedzenie umowy ugody należy uznać za wadliwe z tego względu, iż oświadczenie zawiera warunek, co jest niedopuszczalne. Umowa ugody obowiązuje, ponieważ spłata zadłużenia miała nastąpić w 76 ratach płatnych do dnia 30.07.2019 r. Brak wypowiedzenia ugody ma ten skutek, że strona powodowa mogła naliczać odsetki za opóźnienie wyłącznie od poszczególnych niespłaconych rat od dnia następnego po dniu płatności raty do

dnia spłaty. Dochodzona kwota, w ocenie pozwanej, nie odzwierciedla rzeczywistego zadłużenia. Mając powyższe na uwadze roszczenie powinno podlegać oddaleniu jako udowodnione co do wysokości. Pozwana nie kwestionuje, że w dacie podpisania ugody w dniu 22.04.2013 r. mogło dojść do przerwania biegu przedawnienia, za niezasadny uznać należy zarzut, że do przerwania biegu całego roszczenia dochodziło także każdorazowo na skutek dokonywania wpłat poszczególnych rat przez pozwaną. Według pozwanej strona powodowa nie wykazała, aby pozwana dokonała jakiegokolwiek wpłaty na podstawie ugody. Zestawienie transakcji nie zostało podpisane i nie stanowi dokumentu prywatnego. Nie dotyczy również rachunku bankowego, na który miały być dokonywane wpłaty na podstawie ugody. Strona powodowa podpisując ugodę i rozkładając spłatę na raty mogła według pozwanej zabezpieczyć się przed ewentualnym przedawnieniem roszczenia wprowadzając zapis w ugodzie, że pozwana, co 20 miesięcy będzie składała pisemne oświadczenie o uznaniu pozostającej do zapłaty części długu. Wniosek o nadanie (...) został złożony ponad dwa lata po podpisaniu ugody, a więc w momencie, kiedy roszczenie o zapłatę należności głównej uległo przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.09.2007 r. strona powodowa tj. Bank (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z pozwaną I. D. umowę o kartę kredytową nr (...).

Dowód:- umowa o kartę kredytową z dnia 02.10.2007 r. – k. 85

Aneks z dnia 05.11.2007 r. do umowy o kartę kredytową z dnia 02.10.2007 r. podwyższono limit karty kredytowej do kwoty 26.000,00 zł.

Dowód:- aneks do umowy karty kredytowej z dnia 05.11.2007 r. – k. 87

Umową ugody nr DDN/WDD/ZDK/1016/2013/A z dnia 22.04.2013 r. strony uregulowały warunki spłaty zadłużenia pozwanej wobec Banku z tytułu Umowy Karty Kredytowej nr (...) z dnia 05.10.2007 r. W § 1 ust. 2 niniejszej umowy strony potwierdziły, iż według salda z dnia 19.04.2013 r. zadłużenie z tytułu Umowy wynosi łącznie 27.769,32 zł, co dłużnik niniejszym potwierdza w tym, że: należność główna: 25.787,44 zł, odsetki umowne: 1.900,01 zł, odsetki przeterminowane naliczone od należności głównej do dnia 18.04.2013 r.: 81,87 zł. W ust. 3 ugody uregulowano, że od dnia zawarcia niniejszej Ugody Bank naliczać będzie w okresach miesięcznych odsetki od pozostającej do spłaty kwoty należności głównej określonej w ust. 2 – wg stałej stopy procentowej w wysokości 7,54 % w stosunku rocznym. W § 2 ustalono, że pozwana dokona spłaty zadłużenia określonego w § 1 ust. 2 powiększonego o naliczone odsetki zgodnie z oprocentowaniem wskazanym w § 1 ust. 3 w 76 miesięcznych ratach płatnych 30-go dnia każdego miesiąca z zastrzeżeniem ust. 2 i zastrzeżeniem miesiąca lutego, gdzie płatność raty przypada na ostatni dzień miesiąca w tym: 24 ratach w wysokości 300,00 zł każda; 51 ratach w wysokości 500,00 zł każda; 76 ratach – ostatnia rata wyrównująca zadłużenie, płatna do dnia 30.07.2019 r. W § 2 ust. 2 ustalono, iż pierwsza rata ugody płatna jest do dnia 30.04.2013 r. W § 2 pkt. 5 ustalono, iż w okresie obowiązywania niniejszej Ugody, w przypadku opóźnienia się Dłużnika ze spłatą należnych rat Bank od niespłaconej/yh w terminie rat/raty kapitałowej/yh naliczać będzie odsetki od zadłużenia przeterminowanego w wysokości określonej w Cenniku usług, które na dzień podpisania ugody wynoszą 19 % w stosunku rocznym. Odsetki powinny być uregulowane wraz ze spłatą wymagalnej raty. Za datę wpłaty uważa się datę wpływu środków pieniężnych na rachunek, o którym mowa w ust. 1. (§ 3 ust. 3). Zgodnie z § 9 Ugoda wchodzi w życie z dniem 19.04.2013 r. W sprawach nieuregulowanych Ugodą mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego, ustawy Prawo Bankowe oraz umowy, o których mowa w § 1 ust. 1 niniejszej Ugody.

Dowód:- Umowa (...) Nr (...) – k. 88-89

Uruchomienie kredytu nastąpiło 29.04.2013 r. Kredyt został objęty oprocentowaniem w wysokości 7,54 %. W dniu 30.04.2013 r. nastąpiła spłata odsetek przeterminowanych w kwocie 81,37 zł. W okresie od 06.2013 r. - 12.2013 r. pozwana dokonywała wpłat w kwocie po 300,00 zł, które rozliczane były na bieżąco na poczet kapitału i odsetek na opóźnienie. W okresie od 01.2014 r. do 12.2014 r. pozwana również dokonywała wpłat na poczet zadłużenia w wysokości po 300,00 zł lub mniejszej, które zaliczane były na poczet kapitału i odsetek. W okresie od 22.04.2014 r. do 01.10.2014 r. dokonano wpłaty: na poczet kapitału – 5.100 zł, na poczet odsetek za zwłokę 4,79 zł. W 2016 r. w okresie

od 05.2016 do 12.2016 r. na poczet kapitału dokonano wpłat w wysokości 20.687,44 zł. W roku 2017 od 01.2017 do 03.2017 r. na poczet odsetek dokonano wpłat w kwocie 5.192,11 zł.

Dowód:- Zestawienie transakcji od dnia 01.04.2013 r. do dnia 26.11.2017 r. – k. 93-94

Pismem z dnia 16.12.2014 r. strona powodowa, w związku z niespłaceniem zadłużenia przeterminowanego, skierowała do pozwanej wezwanie do zapłaty kwoty 895,00 zł, w tym: 881,69 zł z tytułu raty kapitałowej, 13,31 zł tytułem należnych odsetek.

Dowód:- Ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 16.12.2014 r. –k. 81

W dniu 19.01.2015 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanej umowę ugody wskazując, iż według stanu na dzień wystawienia niniejszego pisma zadłużenie wynosi: 25.657,39 zł, w tym zadłużenie przeterminowane: 1.206,47 zł. Strona powodowa wezwała jednocześnie do spłaty zadłużenia w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszego wypowiedzenia. Wypowiedzenie zostało odebrane przez pozwaną w dniu 16.02.2015 r.

Dowód:- Wypowiedzenie umowy Ugody z dnia 19.01.2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 91-92

Dnia 19.05.2018 r. strona powodowa skierowała do Sądów wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Bankowy tytuł egzekucyjny obejmował należność główną: 20.669,13 zł, odsetki umowne od 16.02.2015 r. do 15.03.2015 r. – 5.192,11 zł, odsetki przeterminowane naliczone od należności głównej od 01.10.2014 r. do 14.04.2015 r. – 217,68 zł. Ponadto wskazano, że od dnia 15.04.2015 r. przysługują dalsze odsetki od należności głównej, na dzień wystawienia tytułu 10% w skali roku, obliczane wg zmiennej stopy procentowej zgodnie z postanowieniami Umowy, Cennikiem usług oraz art. 359 § 2¹ k.c. tj. czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP (odsetki maksymalne).

Dowód:- Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności – akta sprawy I Co 573/15, k. 3

- Bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) – akta sprawy I Co 573/15, k. 4

Postanowieniem z dnia 15.09.2015 r., sygn. akt I Co 573/15, utrzymanym postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 18.06.2016 r., sygn. akt II Cz 1405/16 nadano bankowemu tytułowi egzekucyjnemu numer (...) z dnia 15 kwietnia 2015 r. klauzulę wykonalności w zakresie należności głównej i odsetek umownych, tj. łącznie co do kwoty 25.861,24 zł, w tym należność główna oraz odsetki umowne. Oddalono wniosek o nadanie klauzuli wykonalności, co do odsetek za opóźnienie. Uzasadniając powyższe Sąd wskazał, iż odsetki są świadczeniem ubocznym, gdyż ich warunkiem powstania jest istnienie długu głównego, odsetki należą się za czas opóźnienia począwszy od dnia wymagalności długu. Sąd stwierdził brak podstaw do nadania klauzuli wykonalności, gdyż odsetki nie wynikają z czynności bankowej stanowiącej podstawę wystawienia bte. We wniosku o wydanie karty kredytowej z dnia 24.09.2007 r. oraz ugodzie z dnia 22.04.2013 r. nie wskazano, jak naliczane mają być odsetki od należności przeterminowanej, odsetki miały charakter zmienny.

Dowód:- Postanowienie Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej, sygn. akt I Co 573/15 – k. 32

- Postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu, sygn. akt II Cz 1405/16

Wezwaniem do zapłaty z dnia 26.01.2017 r. strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 3.497,68 zł, w tym: odsetki umowne 7,54% od należności głównej za okres od 16.02.2015 r. – 15.03.2015 r. w wysokości 519,35 zł oraz odsetki przeterminowane w kwocie 2.978,33 zł. Niniejsze wezwanie zostało doręczone pozwanej w dniu 01.02.2017 r.

Dowód:-Przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 26.01.2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 83-84

Z wyciągu z ksiąg rachunkowych banku wynika, iż wysokość wymagalnego zobowiązania pozwanej według stanu na dzień 02.03.2017 r. wynosi łącznie 2.978,33 zł i obejmuje: należność główną – 0,00 zł oraz odsetki przeterminowane naliczone od należności głównej za okres od 01.10.2014 r. do 24.01.2017 r. – 2.978,33 zł.

Dowód:-W. z ksiąg rachunkowych banku z dnia 02.03.2017 r. – k. 82

Zgodnie z cennikami usług zadłużenia przeterminowane wynoszą odpowiednio:

- cennik obowiązujący od dnia 01.08.2014 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 16%,
- cennik obowiązujący od dnia 09.10.2014 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 12%,
- cennik obowiązujący od dnia 15.12.2014 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 12%,
- cennik obowiązujący od dnia 19.12.2014 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 12%,
- cennik obowiązujący od dnia 01.01.2015 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 12%,
- cennik obowiązujący od dnia 02.02.2015 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 12%,
- cennik obowiązujący od dnia 05.03.2015 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 10%,
- cennik obowiązujący od dnia 28.03.2015 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 10%,
- cennik obowiązujący od dnia 01.05.2015 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 10%,
- cennik obowiązujący od dnia 01.12.2015 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 10%,
- cennik obowiązujący od dnia 07.01.2016 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 10%,
- cennik obowiązujący od dnia 01.08.2016 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 10%,
- cennik obowiązujący od dnia 01.05.2017 r. – 4-krotność stopy lombardowej NBP 10%.

Dowód:- cenniki usług kart kredytowych- k. 75-80 i k. 151-173

Zgodnie z § 16 ust. 4 Regulaminu kart kredytowych wydawanych przez Bank (...) S.A. bank dokonuje rozliczeń kwoty spłaty z zastosowaniem zmienionego procentu spłaty począwszy od najbliższego terminu spłaty, jeśli dyspozycja zmiany została przyjęta w sposób określony przez Bank, przed rozpoczęciem procesu rozliczania kwoty spłaty. W czasie trwania umowy, w przypadku braku spłaty minimalnej kwoty spłaty w ustalonym terminie lub przekroczenia limitu karty, począwszy od dnia następnego, niespłacona kwota traktowana jest jak zadłużenie przeterminowane, od którego naliczane są odsetki według zmiennej stopy procentowej zgodnie z cennikiem usług odpowiednio dla transakcji gotówkowych, bezgotówkowych lub innych dyspozycji dotyczących rachunku karty. Bank ma prawo obciążania (...), do wysokości dostępnych środków, kwotą o którą przekroczony jest limit karty i/lub niespłacona została minimalna kwota spłaty bez odrębnej dyspozycji posiadacza karty. (§ 18). Zadłużenie na rachunku oprocentowane jest według zmiennej stopy procentowej, zgodnie z cennikiem usług. Odsetki naliczane są dziennie, na rachunku karty, odrębnie dla zadłużenia z tytułu:

- 1) transakcji gotówkowych oraz spłat zadłużenia w innym banku – od dnia dokonania transakcji do dnia całkowitej spłaty zadłużenia,
- 2) transakcji bezgotówkowych oraz płatności za rachunki – za każdy dzień począwszy od daty dokonania transakcji do dnia spłaty zadłużenia, z zastrzeżeniem, że odsetki nie zostaną pobrane, jeżeli saldo zadłużenia zostanie spłacone w całości przed upływem terminu spłaty określonym w wyciągu,

3) zadłużenia przeterminowanego, z zastrzeżeniem § 18 ust. 3 regulaminu.

Odsetki od kwoty zadłużenia objętej programem kredytowym naliczane są dziennie od momentu rozłożenia transakcji na raty, do dnia całkowitej jej spłaty., według zmiennej stopy procentowej określonej w cenniku usług (§ 19).

Bank zastrzega sobie prawo do zmiany stopy procentowej, jeżeli wystąpi, co najmniej jedna z następujących przyczyn:

- 1) zmiana w stawce WIBOR, LIBOR, (...) lub (...) o co najmniej 0,001 punktu procentowego,
- 2) zmiana stopy rezerwy obowiązkowej od depozytów ustalonej przez Radę Polityki Pieniężnej, o co najmniej 0,001 punktu procentowego,
- 3) zmiana którejkolwiek z podstawowych stóp procentowych ustalanych przez NBP, o co najmniej 0,001 punktu procentowego,

przy czym wprowadzając zmiany, Bank będzie kierował się zasadami należytości i dobrych obyczajów kupieckich. Zmiana stopy procentowej wchodzi w życie z dniem wprowadzenia zmiany do cennika usług. Zmiana wysokości stopy procentowej nie stanowi zmiany umowy. (§ 20).

Bank zastrzega sobie prawo do zmiany cennika usług w trakcie trwania Umowy, jeżeli wystąpi przynajmniej jedna z poniższych przyczyn:

- 1) zmiana parametrów rynkowych, środowiska konkurencji, przepisów prawa, w szczególności przepisów podatkowych i rachunkowych stosowanych w sektorze bankowym,
- 2) zmiana poziomu inflacji bądź innych warunków makroekonomicznych,
- 3) zmiana zakresu/ i lub formy realizacji określonych czynności i usług,
- 4) zmiana wysokości kosztów operacji i usług ponoszonych przez Bank oraz zmiany organizacyjne i technologiczne Banku,
- 5) dostosowywanie się do najlepszych krajowych i międzynarodowych praktyk bankowych. (§ 21).

Bank zastrzega sobie prawo do zmiany Regulaminu oraz cennika usług w trakcie trwania Umowy, jeżeli wystąpi jedna z poniższych przyczyn:

- 1) zmiana stóp procentowych, o których mowa w § 20 ust. 1,
- 2) zmiana przepisów prawa bezpośrednio wpływających na prawo i obowiązki stron Umowy,
- 3) zmiana poziomu inflacji,
- 4) zmiana wysokości kosztów operacji i usług, ponoszonych przez Bank w związku z obsługą karty,
- 5) wprowadzenie nowych produktów lub usług, zmiana nazwy handlowej.

Wszelka korespondencja jest wysłana przez bank na adres do korespondencji posiadacza karty głównej. Korespondencję uważa się za doręczoną po upływie 7 dni od daty wysłania na ostatni podany przez posiadacza karty głównej adres do korespondencji. (§ 48).

Dowód:- Regulamin kart kredytowych wydawanych przez Bank (...) S.A. – k. 69-74

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29.08.1997 r. – Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z art. 6 Kodeksu cywilnego (Kc) ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podkreślić należy, że art. 6 k.c. rozumiany być musi przede wszystkim w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał. Ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda, obowiązany jest udowodnić fakty (tamujące, niweczące) wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2006 r., IV CSK 299/06, LEX nr 233051).

Strona powodowa wykazała zdaniem Sądu swoje roszczenie, wypełniając ciężący na niej z mocy art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenie i ciężący na niej z mocy art. 232 zd 1 k.p.c. obowiązek procesowy przedstawienia dowodów na te fakty, przedstawiając wskazaną przez siebie dokumentację w postaci: umowy o kartę kredytową zawartej z pozwaną w dniu 24.09.2007 r., aneksu do umowy karty kredytowej z dnia 05.11.2007 r., Umowy (...) nr (...) z dnia 22.04.2013 r., wypowiedzenia umowy ugody z dnia 19.01.2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, zestawienia transakcji za okres od dnia 01.04.2013 r. do dnia 26.11.2017 r., cenników usług kart kredytowych, ostatecznego wezwania do zapłaty z dnia 16.12.2014 r., wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 02.03.2017 r., przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 26.01.2017 r. wraz z potwierdzeniem odbioru oraz Regulaminu kart kredytowych wydawanych przez Bank (...) S.A. Z kolei na pozwanej ciążył obowiązek wykazania ewentualnych faktów tamujących, bądź niweczących roszczenie strony powodowej, któremu to obowiązkowi zdaniem Sądu pozwana nie sprostała.

W szczególności, jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, strony wiązała umowa o kartę kredytową, na podstawie której pozwana otrzymała od strony powodowej określone środki pieniężne z precyzyjnie określonymi warunkami spłaty tego zobowiązania, a z której to umowy pozwana nie w pełni się wywiązała.

W celu zapewnienia wykonania wymagalnych zobowiązań powstałych pomiędzy Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W., a pozwaną strony zawarły umowę ugody. Ugoda została zawarta przez strony w dniu 22.04.2013 r. ze skutkiem prawnym od 19.04.2013 r. Stosownie do § 1 ust. 2 niniejszej ugody zadłużenie z tytułu umowy ugody wynosiło łącznie 27.769,32 zł tj. należność główna: 25.787.44 zł, odsetki umowne: 1.900,01 zł, odsetki przeterminowane naliczone od należności głównej do dnia 18.04.2013 r.: 81,87 zł. Pozwana winna była dokonać spłaty zadłużenia powiększonego o naliczone odsetki w 76 miesięcznych ratach płatnych 30-go dnia każdego miesiąca, z wyjątkiem pierwszej raty ugody, którą pozwana winna była uiścić do 30.04.2013 r. i z zastrzeżeniem miesiąca lutego, gdzie płatność raty przypada na ostatni dzień miesiąca, w tym: 24 ratach w wysokości 300 zł każda oraz 51 ratach w wysokości 500 zł każda, 76, ostatnią ratę wyrównującą zadłużenie, pozwana winna była uiścić do dnia 30.07.2019 r. Wobec niewywiązywania się pozwanej z warunków ugody, strona powodowa pismem z dnia 19.01.2015 r. wypowiedziała zawartą między stronami ugodę, a wypowiedzenie zostało doręczone pozwanej w dniu 16.02.2015 r. Mając powyższe na uwadze, wypowiedzenie umowy ugody należy uznać za skuteczne.

Zgodnie z art. 917 k.c. (Dz. U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.) przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego, w tym celu aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać. Samo niewykonanie ugody nie powoduje jeszcze automatycznie jej nieważności. Skoro dłużnik nie wywiązuje się z zawartej umowy (ugody), można zastosować ogólne przepisy k.c. regulujące skutki niewywiązywania się z umów wzajemnych. Ugoda zaliczana jest do umów wzajemnych, bo jej istotą są wzajemne ustępstwa stron. To oznacza m.in. możliwość odstąpienia od zawartej ugody, gdy zajdą okoliczności przewidziane w k.c. lub określone w samej ugodzie. Przepisem, który znajdzie tu zastosowanie i pozwoli do powrotu do stanu jak sprzed zawarcia ugody, jest art. 491 k.c. Wynika, z niego, że jeżeli

jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Ugoda stanowiąca jedynie modyfikację istniejącego stosunku prawnego nie może wpływać na termin przedawnienia w sytuacji, gdy już wcześniej nastąpiła wymagalność roszczenia. Roszczenie o odsetki za opóźnienie staje się wymagalne zawsze po bezskutecznym upływie czasu, w którym należało wykonać świadczenie główne. Wierzyciel nabywa prawo do odsetek już z chwilą powstania opóźnienia, za każdy kolejny dzień, przez cały okres opóźnienia. Wezwanie do zapłaty nie jest zatem konieczne ani do powstania obowiązku zapłaty odsetek ani też do określenia wymagalności roszczenia.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną pozostawał fakt zawarcia przez strony umowy z dnia 02.10.2007 r., aneksu do umowy karty kredytowej z dnia 05.11.2007 r. oraz umowy ugody nr DDN-WDD-ZDK/1016/2013/A z dnia 22.04.2013 r.

Strona pozwana kwestionowała jednak roszczenie co do zasady i wysokości. Strona powodowa wskazała, iż żądana kwota tj. 2.978,33 zł stanowi kwotę z tytułu odsetek umownych za opóźnienie naliczonych od należności głównej za okres od 01.10.2014 r. do 24.01.2017 r. obliczanych według zmiennej stopy procentowej zgodnie z postanowieniami umowy, cennikiem usług oraz art. 481 § 2 -2 z indeksem 1 kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 r. Nr 16 poz. 93 z późniejszymi zmianami), naliczanymi w wysokości czterokrotnej stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego. Pozwana twierdziła, że roszczenie strony powodowej zostało zaspokojone. Uzasadniając powyższe pozwana wskazała, iż w przedmiotowej sprawie prowadzone było przez Komornika Sądowego A. M. postępowanie egzekucyjne o numerze km 1924/16, w wyniku którego na rzecz wierzyciela została spłacona należność główna z tytułu umowy kredytowej o nr (...) wraz z odsetkami w wysokości łącznie 26.077,20 zł. Strona powodowa nie zaprzeczała faktowi, iż pozwana dokonała spłaty zobowiązania objętej bankowym tytułem egzekucyjnym numer (...) z dnia 15 kwietnia 2015 roku, jednak zwróciła uwagę na fakt, iż dochodzi kwoty odsetek przeterminowanych, które nie zostały objęte klauzulą wykonalności. Dodatkowo pozwana podniosła, iż wierzytelność dochodzona pozwem została już zasądzona poprzez nadanie klauzuli wykonalności na bankowym tytule egzekucyjnym numer (...) z dnia 15 kwietnia 2015 roku przez Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej w sprawie oznaczonej sygnaturą akt I Co 573/15, a nadto postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2016 roku Sądu Okręgowego we Wrocławiu, który oddalił częściowo wnioski powoda w zakresie możliwości dochodzenia na podstawie w/w bte odsetek przeterminowanych od należności głównej. Jednocześnie pozwana podniosła, że zarówno postanowienie Sądu I instancji nadające klauzulę wykonalności, jak i orzeczenie sądu rozpatrującego skargę na postanowienie sądu I instancji korzysta w powagi atrybutu rzeczy osądzonej. W ocenie Sądu stanowisko pozwanej należy uznać za nietrafione. Sąd w niniejszej kwestii podzielił stanowisko strony powodowej, iż powaga rzeczy osądzonej jest atrybutem wyłącznie wyroków oraz postanowień rozstrzygających istotę sprawy w postępowaniu nieprocesowym, a więc orzeczeń merytorycznych (art. 366 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Podkreślić należy, że w doktrynie i orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że bankowy tytuł egzekucyjny nie ma mocy wiążącej orzeczenia sądowego ani nie stwarza stanu powagi rzeczy osądzonej. Mimo, że po zaopatrzeniu w klauzulę wykonalności tytuł taki pozwala na egzekwowanie wymienionych w nim świadczeń, w istocie dotyczy on roszczeń stale jeszcze dochodzonych w tym sensie, że nie zostały one jeszcze osądzone. Bankowy tytuł egzekucyjny może uprawniać wyłącznie bank do prowadzenia na jego rzecz egzekucji. Inne podmioty nie mogą wnioskować o wszczęcie egzekucji na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, ani występować o nadanie na ich rzecz klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2002 r. II CKN 986/00 OSP 2003/12/158, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi I ACA 116/14 Lex 1504391, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r. III CZP 9/04).

Nadto w § 7 ugody strony postępowania ustaliły nadto, iż niedotrzymanie przez pozwaną któregokolwiek z postanowień ugody, a w szczególności ponad 14-dniowe opóźnienie w spłacie którejkolwiek z rat wskazanych w niniejszej ugodzie, a także powstanie należności wymagalnych w przypadku nieterminowych spłat należności wynikających z innych transakcji zawartych z bankiem, a nie wynikających z przedmiotowej ugody, upoważnia bank do rozwiązania ugody w wyniku wypowiedzenia, a następnie do windykacji należności w trybie wskazanym przez bank. Termin wypowiedzenia został w umowie określony jako 30-dniowy i biegnie od daty doręczenia niniejszego

wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy kredytu najczęściej następuje wówczas, gdy kredytobiorca nie spłaca rat i ma ten skutek, że wszystkie niezapłacone dotychczas raty stają się wymagalne (z upływem okresu wypowiedzenia umowy) i od tego momentu biegnie okres przedawnienia roszczeń. Wypowiedzenie jest formą rozwiązania umowy i by miało sens (tj. wywołało przewidziane dla tej formy konsekwencje prawne) musi być dokonane w czasie, gdy dana umowa obowiązuje. W przeciwnym razie pozbawione jest jakiegokolwiek znaczenia i nie wywołuje skutków prawnych. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 grudnia 2017 r. I ACa 458/17, LEX nr 2432004). Zatem strona powodowa zasadnie mogła domagać się zasądzenia żądanej kwoty. Pozwana podniosła również, iż spłata zobowiązania nastąpiła przed wniesieniem sporu. W przekonaniu Sądu, pozwana nie wykazała jednak powyższego twierdzenia, a to na niej ciążył co do tej okoliczności obowiązek procesowy z art. 6 k.c.

Strona pozwana podniosła również zarzut przedawnienia. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia Sąd podzielił stanowisko strony powodowej zauważając, iż roszczenie o zaległe odsetki przedawnia się w momencie przedawnienia roszczenia głównego. Z kolei powstanie roszczenia o zaległe odsetki uzależnione jest od powstania zaległości w spełnieniu świadczenia głównego. Nie ulega wątpliwości, iż opisaną powyżej sytuację możemy przenieść na grunt niniejszej sprawy, albowiem to niewywiązywanie się pozwanej najpierw w warunków umowy, a następnie ugody doprowadziło do powstania zaległości, a w konsekwencji do zasadności żądania odsetek. Zgodnie z przepisem art. 6 nieobowiązującej już ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniały się z upływem 2 lat. Wskazana ustawa została uchylona przez ustawę z dnia 12 lipca 2013 roku o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw, która to w przepisie art. 38 stanowiła, iż traci moc ustawa z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1232). Jednocześnie jednak ustawa uchylająca przewidywała, iż do przedawnienia roszczeń z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nieprzedawnionych do tego czasu, stosuje się przepisy dotychczasowe. Ustawa z dnia 12 lipca 2013 roku weszła w życie z dniem 7 października 2013 roku. Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W przedmiotowej sprawie roszczenie stało się wymagalne w stosunku do poszczególnych rat ugody po upływie terminu ich płatności. W wyniku wypowiedzenia umowy ugody ze skutkiem na dzień 19 kwietnia 2015 roku, całe roszczenie powoda stało się w tym dniu wymagalne, w tym również w zakresie rat, których termin płatności jeszcze nie upłynął.

Po rozpoczęciu biegu przedawnienia wszelkie czynności stron zmierzające do odmiennego (w istocie późniejszego) oznaczenia początku jego biegu, oznaczałyby wydłużenie terminu przedawnienia, a zatem pozostawałyby w sprzeczności z zakazem wynikającym z art. 119 k.c. Umowna modyfikacja terminu zapłaty już wymagalnego świadczenia sama w sobie nie powoduje skutków, jakie ustawa wiąże np. z uznaniem roszczenia, czy mediacją, tj. przerwy biegu przedawnienia (art. 123 § 1 k.p.c.). Co więcej, przerwanie biegu przedawnienia w żaden sposób nie modyfikuje daty wymagalności roszczenia, które stało się wymagalne przed aktem z art. 123 § 1 k.p.c. i przymiotu tego nie traci po tym zdarzeniu. Wymagalność określana jest jako stan, w którym wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Jest to stan potencjalny, o charakterze obiektywnym, którego początek zbiega się z chwilą uaktywnienia się wierzytelności. (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 17 grudnia 2014 r., I ACA 886/14, Lex nr 1623938).

Nie bez znaczenia na gruncie niniejszej sprawy pozostawała kwestia złożonego wniosku strony powodowej o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Zgodnie z Uchwałą Sadu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 roku, III CZP 101/03, Biul. 2004/1/7 co do zasady złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg przedawnienia. W ocenie Sądu fakt oddalenia wniosku powoda o nadanie klauzuli wykonalności, w niniejszej sprawie, jedynie w zakresie odsetek przeterminowanych nie miał zaś wpływu na fakt przerwania biegu przedawnienia do całości zobowiązania przysługującego powodowi, gdyż wniosek o nadanie klauzuli wykonalności został skutecznie złożony do konkretnej wierzytelności i ta czynność doprowadziła do przerwania biegu przedawnienia.

Pozwana podniosła również, iż nie można uznać skutecznego rozwiązania umowy ugody łączącej strony niniejszego procesu, gdyż jak wskazała do pozwu nie zostały dołączone pełnomocnictwa osób podpisanych pod stosownym

dokumentem. Powyższy zarzut pozwanej również należy uznać za chybiony, gdyż jak wynika z przedłożonych dokumentów strona powodowa wykazała umocowanie osób podpisanych pod treścią ugody.

Pozwana podniosła także brak podstaw do naliczania odsetek przeterminowanych od niespłaconych rat ugody. Tymczasem, jak wynika m.in. z § 10 Umowy (...) nr (...) z dnia 22.04.2013 r. w sprawach nieuregulowanych niniejszą ugodą mają zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego, ustawy Prawo bankowe oraz umowy, o których mowa w § 1 ust. 1 niniejszej Ugody. Mając powyższe na uwadze również ten zarzut należy uznać za nietrafiony, bowiem w sprawach nieuregulowanych mogły mieć zastosowanie postanowienia Cennika usług – karty kredytowe oraz Regulaminu kart kredytowych wydawanych przez Bank (...) S.A. (...), a w dokumentach o których mowa powyżej strona powodowa określiła sposób naliczania odsetek.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w pkt. I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt II wyroku w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zasądzona od pozwanej na rzecz strony powodowej kwota 44,15 zł tytułem zwrotu kosztów procesu stanowi sumę celowych w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. i wykazanych przez stronę powodową kosztów procesu, na którą składała się kwota uiszczonej przez stronę powodową opłaty od pozwu w wysokości 38 zł oraz kwota 6,15 zł tytułem poniesionej opłaty za czynność notarialną w postaci uwierzytelnienia odpisu pełnomocnictwa udzielonego przez stronę powodową jej pełnomocnikowi.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.